

En anerkendt dygtig Jurist, som har vist Søarbejderne megen Interesse, har ogsaa helt opgivet Haabet om, at der kunde forberedes noget godt for Søarbejderne. Naar derfor disse Søarbejdernes Repræsentanter ved Krigens Begyndelse har anmodet Handelsministeriet om, at dette Udvalgs Arbejde maatte indstilles, bør man opfatte dette som det, det er, nemlig et Tegn paa, at disse Repræsentanter ikke mente, der blev noget ud af dette Udvalgs Arbejde. Jeg vil derfor spørge den højtærede Handelsminister, om det ikke kan tænkes, at man vil tage et alvorligt Arbejde op for Sølovens Revision. Det skulde glæde mig, om det kunde ske i den nærmeste Tid.

Af andre Spørgsmaal, som forskellige Medlemmer har omtalt, vil jeg understrege den Kritik, der er fremkommet angaaende Indkvarteringsforholdene i den forløbne Tid af Krigsperioden. Ogsaa jeg mener, at der bør ydes en langt højere Godtgørelse for Indkvartering, fordi jeg paa meget nært Hold har haft Lejlighed til at se, at Indkvarteringsbyrden hviler overordentlig haardt paa enkelte Dele af Befolkningen. Befolkningen ude paa Amager, hvortil jeg i en længere Aarrække har været knyttet, og som jeg har boet imellem, er afgjort den Del af Befolkningen, som har baaret denne Byrde længst og haardest. Lige umiddelbart efter Krigens Udbrud har saa godt som alle Landsbyer paa Amager, Gaarde og Huse været belagte med Soldater. Nu synes det, at der er en Mulighed for, at dette Forhold kan ophøre. Jeg ser ganske vist i et Blad i Gaar, at der desværre kan være Tale om, at de Barakker, man har tænkt at bygge paa Amager, nu under et stærkt Pres fra Kvarterværterne paa Tunestillingen — jeg maa for øvrigt sige, at jeg finder Kvarterværternes Optræden her ganske berettiget — ikke bliver bygget. Jeg haaber imidlertid, det er en Fejltagelse af det paagældende Blad. Jeg vil haabe, at der her gøres noget alvorligt for at faa bygget Barakker, det burde efter min Mening være gjort for længe siden. Det er forbavsende, hvad man har budt Soldaterne i meget sammentrængte Kvarterer, som de har haft paa Amager, hvor det har været umuligt for Befolkningen at gøre saa meget for de indkvarterede, som den ønskede, og

af Befolkningen er der gjort overmaade meget, det vil de mange Tusinde Soldater, der i Løbet af disse Aar har været indkvarterede paa Øen, sikkert erkende. Men jeg vil henstille, at der ydes en betydelig forhøjet Kvartergodtgørelse. Det bør ikke alene være Værterne i visse Egne, hvor man har Energi til at gøre dygtigt Vrøvl, der faar Erstatning, man bør ogsaa give Befolkningen paa de Steder, f. Eks. Amager, hvor man trolig har fundet sig i Indkvarteringen Byrder, nogen Erstatning for den Tid, der er gaaet.

Virkningen af de militære Foranstaltninger har naturligvis ogsaa paa Amager vist sig paa andre Maader. Det har saaledes ikke kunnet undgaas, at Vejene i Taarnby Kommune, hvor der er foregaaet meget betydelige Transporter, er slidte meget. Et beskedent Andragende fra Taarnby Sogneraad til Krigsministeriet om en ringe Erstatning er afvist. Det er beklageligt, fordi en fattig Kommune, som denne er, godt kunde trænge til nogen Erstatning under disse Forhold. Men der er et andet Sted paa Amager, hvor Virkningerne af de ekstraordinære Forhold har vist sig endnu værre. Jeg sigter her til Dragør Havn. I over to Aar har denne nu været besøgt af Statens Fartøjer, Undervandsbaade, Pramme med Kanoner og Materiel til Fortet, Torpedobaade og alle Lodsdamperne, hvoraf en Del har fast Station derude. Paa Statens Regning uddybedes Indløbet til Havnen samt en Del af Yderhavnen til 10 Fod, og da Bolværkerne naturligvis hverken var beregnede paa saa store Fartøjer eller paa Skrueskibe, kunde de ikke holde, der maatte stadig foretages kostbare Reparationer for at holde dem nogenlunde vedlige. Dragør Kommunalbestyrelse, der ejer Havnen, har søgt og faaet et Tilskud paa 400 Kr. til disse Reparationer, men dette lille Beløb viste sig naturligvis hurtigt utilstrækkeligt. Man søgte da et større Tilskud, og en Bedømmelseskommission, der var nedsat dels af Marineministeriet, dels af Havnebestyrelsen, vurderede den Gang Skaden til 2,300 Kr. Saa bevilgedes der Kommunen 1,000 Kr. Jeg synes, det er urimeligt, at man, naar Statens Skibe foranstalter Skade i Havnen, anser det for forsvarligt at lade Kommunen selv betale en betydelig Del af Ud-